

ताऽ सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम् ।

यामस्य कण्वोऽग्रदुहत्प्रपीनाऽ सहस्रधारां पयसा महो गाम् ॥ ७४ ॥

का° [१८. ४. ६.] समिदाधानऽ शामिलीवैकङ्कत्यौडुम्बर्यस्तऽ सवितुरिति प्रत्यु-
चम् । अग्निनिधानानन्तरमध्वर्युस्तत्राग्नौ समिच्चयमादधाति तां सवितुरिति शमीम-
यीं विधेमेति वैकङ्कतीं प्रद्वोऽग्रदुहत्प्रपीनामिदमर्थः ॥ कण्वदृष्टा सावित्री
त्रिष्टुप् । वरेण्यस्य वरणीयस्य सवितुः सम्बन्धिनीं तां सुमतिं शोभनबुद्धिमह-
मावृणे आभिमुख्येन वृणोमि स्वीकरोमि । कीदृशीं सुमतिं चित्रां चायनीयां
स्वापेक्षितवद्धविधफलदानसमर्थाम् । विश्वजन्यां सर्वजनेभ्यो हितां यदा विश्वं
जन्यमुत्पाद्यं यस्याः सा विश्वजन्या ताम् जगदुत्पादनसमर्थाम् । तां कां कण्वो मु-
निरस्य सवितुर्यां सुमतिमेव गां धेनुमदुहत् अनुग्रहकारिणीं बुद्धिं दुग्धवान् की-
दृशीं प्रपीनां प्रकर्षेण पीनां पयसा पूरिताम् सहस्रधारां सहस्रं धारा यस्यास्ताम्
सहस्रक्षीरधारायुक्ताम् यदा बद्धनः कुटुम्बस्य धारयित्रीम् । पयसा दुग्धेन महो
महतीं बद्धदुग्धामित्यर्थः सर्वसिद्धिदात्रीम् । रवेर्मतिर्या कण्वेन दुग्धा वामहं वृ-
णे इति सर्वार्थः ॥ ७४ ॥

विधेम ते परमे जन्मन्त्रे विधेम स्तोमैर्वरे सधस्थे ।

यस्माद्योनेरुदारिण्या यज्ञे तं प्र ते हवींषि जुहुरे समिद्धे ॥ ७५ ॥

गृत्समदृष्टा त्रिस्थानाग्निदेवत्या त्रिष्टुप् । ह्येऽग्रे परमे जन्मन् परमे जन्मनि
दिवि आदित्यात्मना स्थिताय ते तुभ्यं वयं विधेम हविर्दत्तः यौर्वाऽअस्य परमं
जन्मेति [१. २. ३. ३१.] श्रुतेः । अग्रे सधस्थे दिवोऽवाचीने सहस्रानिऽन्तरिक्षे
स्थिताय विद्युद्रूपाय ते स्तोमैः स्तोत्रैर्वयं विधेम परिचरेम अन्तरिक्षं वाऽअवरऽ
सधस्थमिति [१. २. ३. ३१.] श्रुतेः । हे अग्रे यस्माद्योनेः इष्टकाचितित्वपात्स्थानात्
(44.) तमुदारिण्य उद्धतोऽसि ऋ गतौ लिट् संहितायां दीर्घः तं योनिमहं यज्ञे
पूजयामि । ततः समिद्धे सम्यक् प्रज्वलिते ते त्वयि हवींषि प्रजुहुरे प्रजुहुविरे
प्रजुहति ऋविजः इरयो रे इति [पा° ६. ४. ७६.] इरेप्रत्ययस्य रे-आदेशः एष वा
ऽअस्य स्वो योनिरिति [१. २. ३. ३१.] श्रुतेः एष चित्योऽग्निः ॥ ७५ ॥